

говоримъ за едно нѣщо, кое-то не съществува? Дѣто ще каже, ный можемъ да говоримъ само за това, можемъ да знаемъ само това, кое-то съществува и са мѣта прѣдъ наши-тѣ чувства и прѣдъ нашия умъ. Такъ вози нѣщо са нарича *прѣдмѣтъ*.

2. Какво е направилъ дѣдо, като налувилъ рыба? Кой потеглилъ? Какво потеглилъ? *Цѣлы кола* при потеглилъ ли стои, или при дѣда? Накждѣ потеглилъ? *Къмъ тѣхъ* при кола ли стои, или при потеглилъ? Какъ позна това?—По питане-то накждѣ потеглилъ? Питане-то *накждѣ* при коя думъ са туря? Дѣто ще каже, питаніе-то показва, дѣ ще са отнесе дума-та, която отговаря на това питаніе.

3. Кой върви? Кой гледа? За кого са говори тука? Какво са казва за дѣда? Ами дѣдо можеше ли да гледа, ако да нѣмаше очи? Ами баба можеше ли да чуй дѣдовы-тѣ думы, ако да нѣмаше уши? Дѣто ще каже, гледане-то, слуха, и други-тѣ чувства ни съдадени да познаваме нѣща-та.

4. Кой скача? Отдѣ скача дѣдо? Слѣд. *отъ кола-та* стои при скача. Ами *скача* и *слазя* се едно ли е? Дѣто ще каже, между думы-тѣ има разлика и ный трѣба добръ да внимаваме, кога-то ги употрѣбяваме.

II. 1. Кой събралъ? Какво събрала? Какъ рыба? Какъ ъхъ събрала? За кого са говори тука? Какво са говори за лисицъ-тѣхъ? Дѣто ще каже, събрала са отнася къмъ лисицъ-тѣхъ. Покажете при коя думъ стои дума-та *рыба*, при коя *накупъ*, при коя *расфрленъ-тъхъ*. Дѣто ще каже, думы-тѣ съкога са отнасятъ една къмъ другъ, тъй ли? Нъ това отнасяне не става какъ дошло, а по единъ опрѣдѣленъ начинъ, по единъ редъ. Ако е упазенъ този редъ, написано-то и казано-то ще са разбира; ако ли не е упазенъ, ный не ще разбиреме четене-то и самы не ще можемъ да напишемъ нѣщо разбрано. Заради това ный трѣба да знай-